

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου

Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

**«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται
ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»**

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

**«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;...
Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»**

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως

Φανάρι, 30.11.2006

Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς· «οἴδατε γὰρ πῶς κἀγὼ τούτους ἐξετρεπόμην»· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαίστειον τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ἀναμένοντα δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως* καὶ *Ἀποτειχίσεως*, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωνουν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρίου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν *ἀφύπνισιν* αὐτήν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν»· «ἵνα καὶ ἐκποδῶν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος»· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιοῦ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

Καλοῦμεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον νὰ ἐνθυμηθῆ τὸν Δημητριάδος*

«Πρὸ τῆς ἀναδείξεώς του εἰς τὸν Θρόνον
συμπεριεφέρετο ὡς ἀντιοικουμενιστής.

Μετὰ τὴν ἀνάδειξιν εἰς τὸν Θρόνον συμπεριφέρεται
ὡς ἡ Προκαθημένη Φάλαγξ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

«Συναγωνίζεται ἔκτοτε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
εἰς βήματα ἀποστασίας»

«Εὐρισκόμεθα ἐνώπιον νέας Φερράρας»

Τοῦ κ. Γεωργίου Ζερβοῦ

Ο «**ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ**» εὐρίσκετο εἰς τὸ
πιστήριον, ὅταν ἤρχιζε τὸ ἐπίσημον πρό-
γραμμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἰς τὸ Βατι-
κανὸν (13-16.12.2006).

Ἡ ἐπίσκεψις σημειώνεται δεκαπέντε ἡμέρας
(περίπου) μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς τὸ
Φανάριον, εἰς τὸ ὅποῖον ἐσημειώθη ἐκτροπὴ ἐκ
τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀφοῦ ὑπῆρξαν ἀνιερὸι συμ-
προσευχαί.

Ὁ πιστὸς λαὸς καὶ ὁ Ἱερὸς Κλήρος εὐρίσκεται εἰς ἀναστάτωςιν.
Διότι διαβλέπει ὅτι τὰ ἀνοίγματα πρὸς τὸν Παπισμὸν συντελοῦνται
μὲ ἀπόρριψιν τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, τοὺς ὁποίους
οὐσιαστικῶς καταργεῖ ἡ Ἑλληνόφωνος Ὁρθοδοξία.

* * *

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Ἀθηνῶν δὲν εἶναι ἀθῶος τῶν ἐξελίξεων. Κα-
τέλαβε τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον ἐξαπατῶν τὸν πιστὸν λαόν.

Πρὸ τῆς ἀναδείξεώς του εἰς τὸν Θρόνον συμπεριεφέρετο ὡς
ἀντιοικουμενιστής. Μετὰ τὴν ἀνάδειξιν εἰς τὸν Θρόνον συμπερι-
φέρεται ὡς ἡ Προκαθημένη Φάλαγξ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Πρὸ τῆς κατακτήσεως τοῦ Θρόνου, μέσα ἀπὸ τὰς σελίδας τοῦ

βιβλίου του διὰ τούς τρεῖς *Εὐρωπαϊκούς Πυλῶνας*, κατήγγειλε τὰ ἐγκλήματα τοῦ Παπισμοῦ.

Τὸ 1985 ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» (20.12.1985, φύλλον 678, σελὶς 1η) κατεκεραύνωνε δι' ἄρθρου του τὴν ἐνδοτικότητα τοῦ Φαναρίου καὶ προειδοποιεῖ, ὅτι ὁ ἐντιμος κληρὸς μὲ τὸν λαὸν θὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν παρωδίαν, ἡ ὁποία ἐπαίζετο.

Μεταφέρομεν ὠρισμένα ἀποσπάσματα ἐξ ἐκείνου τοῦ ἄρθρου:

«Ἀπειλητικὰ νέφη σωρεύονται στὸν ὀρίζοντα τοῦ θεολογικοῦ Διαλόγου, πὺρ διεξάγεται κάτω ἀπὸ ἀπαράδεκτες συνθήκες καί... πνεῦμα ἐνδοτικότητος..., ἐνώπιον τῆς ρωμαιοκαθολικῆς μεθοδεύσεως... Τὰ καταγγελλόμενα εἶναι φοβερὰ... Πλανᾶται ὁ φόβος ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐπανάληψιν... νέας Φερράρας... Ὅταν οἱ προσπάθειες ἄρχιζαν, δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι θὰ ἐμεθοδεύετο ἡ παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας “ἄνευ ὄρων” καὶ ἡ προδοσία τῶν Πατέρων μας... Οὐτε εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ἀνεχθοῦμε τέτοιες μεθοδεύσεις καὶ νὰ γίνουμε ἐπίορκοι καὶ ριψάσπιδες... Καταγγέλλοντες τὴν ἀπαράδεκτη κατάστασις οἱ ἀντιπρόσωποί μας, ἀφυπνίζουσιν ὅσους ἀνυποψίαστοι παρακολουθοῦν τὴν ἐξελίξις. Καὶ σημαίνουν συναγεμνόν... Ἢδη, ἀντιπρόσωποί μας μεταβαίνουν στὸ Φανάρι, γιὰ νὰ ζητήσουν ἐγγυήσεις γιὰ τὴν συνέχισις τοῦ Διαλόγου ὑπὸ συνθήκες, πὺρ θὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐλεύθερη διατύπωσις τῶν ὀρθοδόξων θέσεων... Ἄν αὐτὰ δὲν γίνουσιν, τότε... ὁ Διάλογος θὰ ναυαγήσῃ καὶ ὁ ἐντιμος κληρὸς μὲ τὸν εὐσεβῆ λαὸν θὰ θέσουν τέρμα στὴν παρωδία, πὺρ παίζεται...».

Αὐτὰ ἔλεγε γραπτῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ 1985.

Ὅταν κατέκτησε τὸν Θρόνον, συμπεριεφέρθη ὡς **Πρεσβυτῆς τοῦ Βατικανοῦ**, κινῶν τὰς διαδικασίας διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Πάπα. Ἐλησμόνησε τὰ πάντα. Παρεπλάνησε τὸν πιστὸν λαὸν καὶ ἤλλαξε προσωπεῖον. Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἐκλογὴν του ἔφερε τὸν Πάπαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. **Συναγωνίζεται ἔκτοτε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἰς βήματα ἀποστασίας.**

* * *

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ἔως σήμερον εἶχε τὸ ἐλαφρυντικὸν ὅτι εὐρίσκειται ὑπὸ πολιορκίαν. Μετὰ τὰς συμπροσευχὰς καὶ τὸ μερικὸν συλλεΐτουργον, δὲν ἔχει κανένα ἐλαφρυντικόν.

Δὲν δύναται ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης νὰ ζητῇ τὴν πιστὴν τήρησιν τῆς *Πράξεως τοῦ 1928* ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην νὰ παραβιάζη καὶ νὰ ἰσοπεδώνη τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ αὐτὰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἱ ὁποῖαι ἀπαγορεύουν τὰς συμπροσευχὰς καὶ τὰ συλλεΐτουργα μὲ αἰρετικούς.

Ἦδη ἔπρεπε νὰ εἶχε σταματήσει ἡ μνημόνευσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

* * *

ΕΑΝ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔως σήμερον εἶχεν «ἐλαφρυντικά», ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἔχει κανένα ἐλαφρυντικόν. Διότι οὐδέποτε εὐρέθη ὑπὸ τὴν πολιορκίαν ξένων στρατῶν καὶ παρακρατικῶν.

Ἀπεναντίας εὐρέθη ἀντιμέτωπος μὲ τὴν μεγάλην δημοφιλίαν του. Ἐμέθυσεν ὁμως. Καὶ ἀντὶ νὰ πράξη ὅσα ἔλεγεν ὡς Δημητριάδος διὰ τῶν στηλῶν τοῦ «Ο.Τ.» εἰς τὸ θέμα τοῦ Παπισμοῦ, ἔκαμνε τὴν ὑπέρβασιν καὶ ἐρήμην τοῦ λαοῦ ἔφερε τὸν Πάπαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα κάμνει. Εἶναι ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ὀργανώνει τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀφιξιν τοῦ τεθνεῶτος Πάπα. Ἐκτοτε εἰσέρχεται εἰς τὴν **γραμμὴν τῆς ἀποστασίας**, ἄλλοτε μὲ προκλητικὰ καὶ ἄλλοτε μὲ συγκεκαλυμμένα βήματα.

Τρέμει τὸν πιστὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ «πετάει» εἰς τὰ οὐράνια, ὅταν εὐρίσκειται μὲ προωθημένους Οἰκουμενιστάς, ὡς εἶναι οἱ Μητροπολίται Σύρου, Τήνου καὶ Μυκόνου, ὁ Δημητριάδος, ἡ διαπιστώνει ὅτι ὁ Θεσσαλονίκης εἶναι καὶ *«μὲ τὸν ἀστυφύλαξ καὶ μὲ τὸν χωροφύλαξ»*.

* * *

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ἐνώπιον νέας Φερράρας.

Ὁ πιστὸς λαὸς μὲ ὅσα ἰσοπεδωτικὰ διὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ἔγιναν εἰς τὸ Φανάρι καὶ ὅσα ἐξελίσσονται εἰς τὸ Βατικανόν, μὲ τὸν *Πρεσβευτὴν τοῦ Βατικανοῦ* εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀρχιεπίσκοπον **Χριστόδουλον**, διαμορφώνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ψευδένωσις ἡμπορεῖ καὶ νὰ ἔχη γίνει. Ἀλλὰ Φανάριον καὶ Ἀθῆναι τρέμουν νὰ τὴν ἀνακοινώσουν.

Ἦδη Ἀρχιεπίσκοπος, Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ μέγας ἀριθμὸς Μητροπολιτῶν κάμνουν λόγον διὰ τὴν πτώχειαν, τὴν δυστυχίαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸν ρόλον τῶν Ἐκκλησιῶν.

Λέγουν αὐτά, τὰ ὅποια διατάσσουν οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς *Παγκοσμιοποίησης*, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν ὅτι τὸ πείραμα δὲν θὰ ἐπιτύχη, ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ ψευδένωσις Ἐκκλησιῶν.

Ἡ *Παγκοσμιοποίησις*, ἡ ὅποια εὐθύνεται διὰ τὰ νέα δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος, κατευθύνει τὰ βήματα τῆς *Νέας Φερράρας*.

Τὰ βήματα εἶναι ἐγκληματικὰ καὶ προδοτικὰ, διότι ἰσοπεδῶνουν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐξαγωγήν συμπερασμάτων, ὅτι δὲν ὑφίστανται αἰρετικοὶ πλέον Ἐπίσκοποι-συλλειτουργοὶ ἑτεροδόξων.

Μᾶς λέγουν μὲ τὰ βήματά των, ὅτι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν Ἐπίσκοποι διακατεχόμενοι ἀπὸ μῖσος καὶ ἔχθραν πρὸς τοὺς Παπικούς. Ἐνῶ οἱ «νέοι Φωστῆρες» εἶναι ἀνώτερα πνευματικὰ ἀναστήματα, πλημμυρίζοντα ἀπὸ ἀγάπην καὶ εἰρήνην.

Οἱ «νέοι Φωστῆρες» συμπλέουν μὲ τὰς ἐπιταγὰς τῆς *Παγκοσμιοποίησης*. Ἀνακαλύπτουν εἰς τὸ ὄνομά της τὴν «πρόνοιαν» καὶ τὴν «εἰρήνην».

Λησμονοῦν, ὅμως, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ρόλον *Κράτους Προνοίας* καὶ *εἰρημιστικοῦ συλλόγου*. ἔχει σωτηριολογικὸν λόγον καὶ σκοπὸν καὶ ἀναπτύσσει τὴν φιλανθρωπίαν κατὰ τὰ πρότυπα τῶν Μεγάλων Πατέρων καὶ διὴ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὅφειλουν, ὅμως, νὰ γνωρίζουν αἱ ἰσοπεδωτικαὶ κεφαλαὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ὅτι εἶναι καταδικασμένοι νὰ εὐρεθοῦν καὶ μὲ τὴν ἀποτυχίαν καὶ τὸ δικαστήριον τῆς Ἱστορίας. Διότι ἡ ψευδένωσις εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν, ἀφοῦ ἡ *Παγκοσμιοποίησις* θὰ καταρρεύσῃ, ὅπως κατέρρευσε καὶ ὁ Κομμουνισμὸς...

Τὴν ἰδίαν τύχην θὰ ἔχη καὶ τὸ πείραμα τῆς ψευδενώσεως. Διότι ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν ἄνω. Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ εἶναι ἀντίθετος, μὲ ὅσα συντελοῦνται. Ὅλα τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια ἀποτυγχάνουν, ὅταν δὲν ἔχουν τὴν στήριξιν τῆς λαϊκῆς βάσεως καὶ ἐν προκειμένῳ τοῦ πιστοῦ λαοῦ.

* * *

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ἐνώπιον νέας Φερράρας.

Ὡς τοιοῦτον γεγονός ἀντιμετωπίζομεν τὴν ποδοπάτησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων εἰς τὸ Φανάρι. Ὡς τοιοῦτον γεγονός ἀντιμετωπίζομεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν Οἰκουμενιστῶν εἰς τὸ Φανάρι.

Καλοῦμεν τὸν ἔντιμον Κλῆρον καὶ τὸν πιστὸν λαὸν νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδιά των, ἀκριβῶς ὡς μᾶς ἐπρόσταζεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν τὸ 1985 διὰ τῶν στηλῶν τοῦ «Ο.Τ.».

Καλοῦμεν τὸ Ἅγιον Ὑπὸς νὰ ἀντιδράσῃ, νὰ καταγγείλῃ τὴν προδοσίαν καὶ τὴν **νέαν ιδιόρρυθμον Φερράραν**.

Καλοῦμεν τοὺς ἀντι-Οἰκουμενιστὰς Ἐπισκόπους νὰ ἀντιδράσουν.

Καλοῦμεν τὰς Ἱεράς Μονὰς ὁλόκληρον τὸν Ἱερὸν Κλῆρον νὰ **διακόψουν τὸ μνημόσυνον τῶν συγχρόνων ἐφιαλτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας**.

Εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς τὸ Φανάρι, μὲ τὰς συμπορευχὰς καὶ τὸ συγκεκαλυμμένον συλλειτουργῶν ἐνίκησεν ὁ διάβολος, ἡ πλάνη καὶ ἡ αἵρεσις, ἠττήθησαν δὲ ἡ ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως (ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Πάπα), τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἓνα μὲ τὸ σκότος καὶ τὴν πλάνην· ἠττήθησαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, ποὺ μᾶς ἄφησαν ὡς παρακαταθήκην.

Τὰ βήματα αὐτὰ καθοδηγοῦν τὸν νοῦν καὶ τὴν σκέψιν τοῦ Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὴν καρδίαν ὄχι τῶν Σχισματικῶν, ἀλλὰ τῶν προωθημένων αἰρετικῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἰς τὸ Βατικανόν, προσκυνῶν τὸν Πάπαν.

* * *

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ Ἐκκλησία εὐρίσκεται ἐν κινδύνῳ πλέον.

Οἱ ἀντι-Οἰκουμενισταὶ Μητροπολίται, Ἡγούμενοι, Ἱερομόναχοι καὶ Κληρικοὶ ὀφείλουν νὰ ἐφαρμόσουν τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ νὰ κηρύξουν τὴν Ἑλληνόφωνον Ὁρθοδοξίαν ἐν κινδύνῳ ἀπὸ τὰς ἰδίας τὰς κεφαλὰς Της.

Κλείνοντες τοῦτο τὸ σημεῖωμα, καλοῦμεν τὴν ὑστάτην στιγμὴν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅσα ἔγραφεν εἰς τὸν «Ο.Τ.» τὸ 1985.

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ 1669/15.12.2006, σελ. 6. Ἐπιμέλ. ἡμετ.